

PLATFORM HERSTEL RECHTSORDE

J.A. Parmentier
Voorzitter werkgroep justitie
P/a Hulststraat 6
7552 SB Hengelo(O)
Tel: 074 2913220

Hengelo(O), 26 januari 2008

Achmea, postbus 43, 3454 ZG De Meern, t.a.v. de directievoorzitter divisie sociale zekerheid, de heer J.M. Buckens.

Onderwerp: consequenties van illegale giflozingen voor zorgverzekeraars.

Geachte heer Buckens,

In overleg met Ad van Rooij van het Ecologisch Kennis Centrum B.V. (EKC) uit St. Oedenrode, zijn wij zo vrij u in te lichten over het levensbedreigend gifschandaal rond de Wolmanzouten. Toen ik dhr. van Rooij een jaar of 4 geleden leerde kennen en hij mij de ernst van de situatie schetste, kon ik niet anders dan hem ondersteunen in zijn loffelijk streven. Nu ben ik geen chemicus maar elektrotechnicus en jurist. Ik werkte echter 30 jaar in de chemische- en kunststofindustrie en weet dus wel van wanten. Het milieu en de toekomst van ons nageslacht verdienen, ons inziens, alle aandacht. Ad van Rooij en ondergetekende doen al resp. 20 en 25 jaar onderzoek naar misstanden en corruptie bij de overheid en justitie in het bijzonder en onze bevindingen zijn niet om vrolijk van te worden.

Dit chemisch afval (Wolmanzouten) van de bestrijdingsmiddelen- /petrochemische industrie, dat vergeven is van de zware metalen chroomtrioxyde, koper II oxyde en arseenzuur, is op een listige manier, met grote hoeveelheden in het milieu gedumpt. Deze stoffen, die zeer kankerwekkend zijn en welke stoffen al sinds 1986 op de zwarte lijst van extreem gevaarlijke stoffen staan, moeten, in international verband, via een maximale brongerichte aanpak, met de best mogelijke technische en logistieke middelen uit het milieu gehouden worden. De genoemde chemicaliën zijn veel gevaarlijker dan bijv. asbest en dioxine. Zoals u uit de bijlagen kunt lezen, worden de genoemde gifstoffen via geïmpregneerd hout en de afvalfase van dat hout, op grote schaal, in het milieu gedumpt. Dit is nota bene geschied met een miljarden-subsidie van de overheid (Ministerie van VROM). De winst die dit milieudelict oplevert delen de petrochemische industrie en de overheid samen. Zij hebben geen boodschap aan anderen en kinderen in het bijzonder, die kanker en andere aandoeningen krijgen. Het met Wolmanzouten geïmpregneerd hout wordt zelfs, op vele plaatsen, gebruikt voor kinderspeeltoestellen, met alle gevolgen van dien. De genoemde gifstoffen komen o.a. door de huid en de mond en 1 molecuul in het lichaam kan al kanker veroorzaken.

Er is, tot nu toe, al zo'n 30.000 ton chroomtrioxyde en 13.000 ton arseenzuur in het Nederlandse milieu terecht gekomen. Dat wil zeggen in lucht, bodem en water. Het kwaad is dus eigenlijk al geschied en hoewel er, door toedoen en de inspanningen van deskundige Ad van Rooij een uitspraak van het Europese Hof tot stand is gekomen die zegt dat de Nederlandse staat deze ernstige vervuiling direct moet stoppen, gaat de vergiftiging van ons allen gewoon door. Onze volksvertegenwoordigers doen niets aan deze wantoestanden en houden zich uitsluitend bezig met symboolpolitiek.

Wanneer er een beetje gif in matrassen en kinderspeelgoed uit China zit staat heel Nederland op z'n kop en staan de kranten er vol van. Dit gifschandaal is duizenden malen erger en er wordt nauwelijks of geen aandacht aan besteed.

Wij stellen u op de hoogte omdat er bij de vaststelling van verzekeringspremies geen rekening gehouden is of liever gezegd, men geen rekening heeft kunnen houden met dergelijke calamiteiten en de kosten die een dergelijke omvangrijke vergiftiging voor de zorgverzekeraars met zich meebrengt. Daar er sprake is van omvangrijke corruptie en collusie van de zijde van de

PLATFORM HERSTEL RECHTSORDE

(Brief van 26 jan. 2008 aan Achmea, De Meern)

overheid (politiek, bestuurders, ambtenaren en justitie) zijn wij van mening dat de zorgverzekeraars de rekening maar bij de Tweede (Slaap)kamer en het kabinet op de stoep moeten deponeren. Het gaat immers om kosten die, op termijn, in de miljarden zullen lopen en die wij als samenleving onmogelijk kunnen opbrengen. Wij stellen hierbij dat het leed dat velen wordt en nog zal worden aangedaan natuurlijk de belangrijkste drijfveer is om deze criminele praktijken een halt toe te roepen. De inhoud van de brief van 21 juni 1993 van prof. dr. Frank Bovenkerk laat niets aan duidelijkheid te wensen over. Er is tot op heden overigens nog nooit een antwoord op deze brief gekomen. Ook op de brief van het EKC van 13 april 2001 (zie bijlagen) aan de Eerste- en Tweede Kamer is nooit een inhoudelijk gereageerd.

Wij beschikken over alle bewijzen en stellen voor deze zaak op korte termijn met u te bespreken, waarbij wij u inzage in het hele dossier zullen geven. Tevens is het zaak dat alle (grote en kleine) zorgverzekeraars de krachten bundelen en het kabinet een brief sturen, waarin om een gesprek wordt verzocht. Gedurende een eventueel gesprek met het kabinet etc. zullen Ad van Rooij en ik eveneens aanwezig zijn om de feiten op tafel te leggen en de zaak milieutechnisch en juridisch uit de doeken doen. De bijlagen zullen u reeds een goed en nagenoeg volledig inzicht in de zaak geven.

Wij menen overigens ook over een wereldwijd gepatenteerde technische oplossing voor dit afvalprobleem te beschikken, zodat de genoemde gifstoffen niet meer in hout gedumpt hoeven te worden.

Wij gaan ervan uit u met dit schrijven van dienst te zijn geweest en hopen u binnenkort te ontmoeten voor een gesprek.

Gezien de urgentie en het algemeen belang van de zaak verzoeken wij u vriendelijk de ontvangst van dit schrijven te bevestigen.

Met vriendelijke groet,

J.A. Parmentier

Bijlagen:

Eco-terrorisme door de overheid, met brief van 21 juni 1993 van prof. dr. F. Bovenkerk aan HOvJ Ficq.
Aan die 13 MIO kilo arsenicum en die 30 MIO kilo Chroom VI kan het niet gelegen hebben. (Door Pamela Hemelrijk)
Kopie brief van 13 april 2001 van het EKC, met het kenmerk TEK/13041/VZ, aan de voorzitters J. van Nieuwenhoven en Korthals Altes van resp. de Tweede en eerste Kamer, met het verzoek alle leden der Kamers een afschrift te doen toekomen.

cc.: Ecologosch Kennis Centrum
Het Echte Nieuws

Aan:
Hoofdofficier van Justitie
Mr Ficq
Postbus 90155
5200 MG Den Bosch

Datum
21 juni 1993

Uw kenmerk

Ons kenmerk
A-22-89 FB/am

Doorkiesnummer

Onderwerp

Geachte heer Ficq,

In deze brief wil ik mijn instemming betuigen met het door U (vanaf 26 februari j.l.; Uw kenmerk: Kab.01/5068/93) voorgenomen onderzoek naar aanleiding van hetgeen door Ing. A.M.L. van Rooij te Sint Oedenrode naar voren is gebracht over milieucriminaliteit en het impregneren van hout. Ik ben niet bij machte om de kwestie op haar chemische merites te beoordelen, maar herken wel criminologisch interessante aspecten die mogelijkervijs bij Uw beoordeling een rol kunnen spelen.

De vraag waarmee van Rooij mij benaderde luidde: is hier sprake van georganiseerde misdaad?

Het antwoord op deze vraag hangt uiteraard af van de inhoud die we dit begrip willen geven. Als we het systematisch gebruik van fysiek geweld als maatstaf nemen, nee: dan (nog) niet. Als we letten op patronen van samenwerking tussen malafide ondernemers (of ondernemers met een malafide sector) en de overheid, dan wel. Op grond van enkele gesprekken en kennisname van onderdelen van diens zeer uitvoerige dossier, kom ik tot de slotsom dat van Rooij met tenminste twee regelmatigheden te maken heeft die ook in de literatuur blijken.

De eerste heeft betrekking op grote milieudelicten. Bij welhaast geen modern delict is de rol van bezorgde burgers zo belangrijk als hier. Erg ontwikkeld is die waakhondfunctie bij ons nog niet, tenminste als we die vergelijken met de Verenigde Staten.

In de literatuur (zie o.a. A.A. Block & F. Scarpitti: Poisoning for Profit, 1985) blijkt dat dit proces altijd begint bij het hardnekkig drijven van nogal bijzondere eenlingen. Zij proberen medestanders voor hun standpunten te winnen, maar ondervinden geduchte weerstand van de bedrijven of de branche waarop zij zich richten. Ze worden genegeerd, voor ondeskundig uitgemaakt, hun motieven worden verdacht gemaakt en ze worden geïntimideerd.

Uit zijn relaas maak ik op dat de heer van Rooij thans ook ruimschoots met het laatste te maken heeft.

De tweede herkenning geldt de houding van de overheid. Bij georganiseerde misdaad denkt men vaak aan regelrechte omkoping of chantage van ambtenaren, maar dat hoeft geenszins het geval te zijn. Vaak komt het voor dat malafide bedrijven samengaan met de overheid omdat hun belangen parallel lopen en een probleem wordt opgelost. In de criminologische literatuur wordt dat verschijnsel collusie genoemd (zie Dr G. van de Heuvel, Onderhandelen of straffen, 1983). Van Rooij's hypothese dat in het onderhavige geval enkele bedrijven met het impregneren van hout een milieudoelstelling van de overheid tegemoet kwamen en dat men onder de vorige minister van VROM een convenant heeft gesloten; dat nu gebleken is dat het impregneren in feite gevaar oplevert; dat men toch niet op de afspraak terugkomt omdat er te veel aan goodwill en prestige is geïnvesteerd, dit alles komt mij voor als geloofwaardig. Ik word in dat geloof gesterkt door de categorische afwijzing van eerst minister Alders en nu minister Hirsch Ballin om op van Rooij's brieven in te gaan en wel zonder argumenten. Begrijpen kan men het wel. Van Rooij is uiterst vasthoudend en komt steeds met nieuwe correspondentie. Naar de mate waarin hij meer gelijk heeft is dat voor degenen die zijn correspondentie beantwoorden des te vervelender.

Een werkelijke uitweg komt pas in zicht wanneer de kwestie serieus wordt onderzocht. Ter wille van de bestrijding van organisatiecriminaliteit is het goed dat thans met zo'n onderzoek wordt begonnen.

Hoogachtend,

Prof. dr F. Bovenkerk
(criminoloog)

c.c.

- Veld- en Milieupolitie te Boxtel, t.n.v. de heer J. Hurkmans,
Nergena 5, 5282 JE Boxtel
- Ing. A.M.L. van Rooij, 't Achterom 9a, 5491 XD Sint Oedenrode